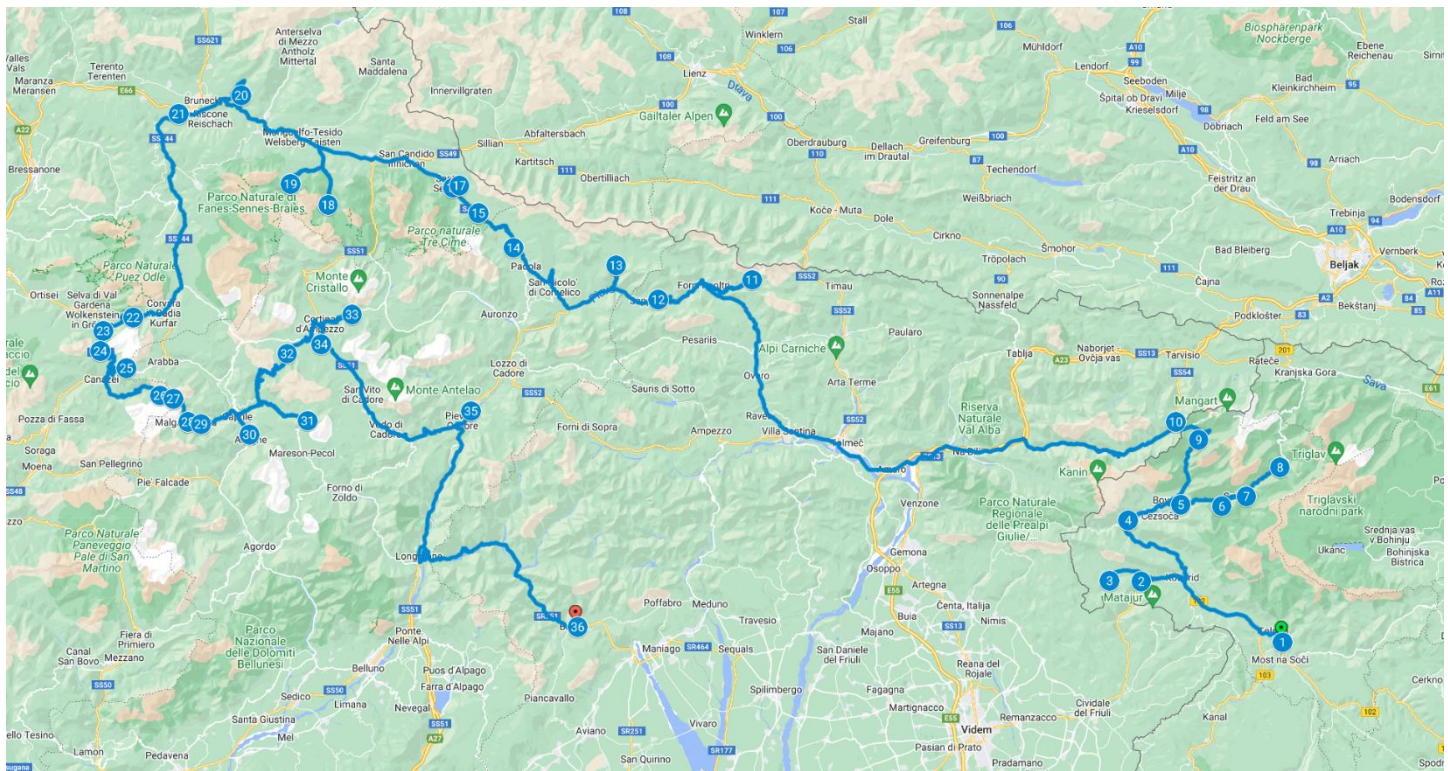

Dolina Soče in Dolomiti 2023

POVZETEK

Letos za kakšno daljše potovanje zaradi časovne stiske odpade, zato pade odločitev da greva v dolino Soče in Dolomite. V dolini Soče aktivno nisva bila že vsaj 30 let, v Dolomitih pa itak maž skoz kaj za počet. Glavna tema tega potovanja so bila jezera in voda. Imela sva se super, veliko prehodila, supala, raftala, uživala v naravnih lepotah, in se spretno izogibala neurjem. Na turistično izpostavljenih lokacijah sva bila v kampu ali pzaju, večinoma pa na prelazih, ali mestih, kjer ni prepovedi za AD. Predviden plan na karti sva prekinila v Alleghe (30), in od tu bova nadaljevala ob naslednji priliki.

Potopis po dnevih

1. 6.7.2023, četrtek

Dopust začneva tako, da greva najprej po najino vnukinjo v Ajdovščino na bazen. Vmes si še ogledam [kamp za bazenom](#), prav lep, pol v gozdu, pol na travniku, odličen prostor za kakšen avtodomarski žur. Nato jo odpeljeva v Črni Vrh k sinu, se še nekaj časa druživa z vsemi vnuki, nato pa jo pozno zvečer mahneva proti Tolminu. Parkirala malo pred Tolminom, pod železniškim mostom, kjer je čez noč brezplačno. Ob 10 zvečer pelje zadnji vlak, in zjutraj nekaj čez šesto prvi, kar je bilo dovolj za super spanec ob [sotočju Idrije in Bače 46.14417,13.76786](#).

2. 7.7.2023, petek

Po zajtrku premik v Tolmin, na [parking 46.15543,13.7476](#) nasproti bara Moreja in ladjice Lucija, plačljivo 1€/uro. Najprej krajši sprehod ob jezeru do Tolmina, manjši nakup v trgovini, nato pa na sup. Presupala skoraj celo jezero, s postankoma pri kampu in mostu, s katerega tradicionalno prirejajo skoke. Soča tu ni tako čista in bistra kot v zgornjem toku, je pa supanje vseeno enkratno doživetje.

Premik v Bovec in iskanje kampa. Plan je bil da sva v enem od kampov na sotočju Soče in Koritnice (kamp Toni, kamp Liza, kamp Vodenica, kamp Kovač), vendar so bili vsi polni, oziroma rezervirani. Na recepcijah so bili vsi zelo oholi, češ, kaj si pa mislite, brez rezervacije, ni šans. Po nasvetu greva še pogledat v kamp [Polovnik 46.33612,13.55853](#) v Bovec, kar se kasneje izkaže za dobro odločitev. Dobila sva super parcelo, sam kamp pa ima odlično izhodišče za najine nadaljnje aktivnosti. Najprej kosilo in krajši počitek, rezervacija raftinga za jutri, nato pa na skuter in do izhodišča za [slap Virje in izvir Gljuna 46.33567,13.513](#). Čudovita narava, prijeten sprehod. Pozno popoldne pa še na razgledno točko za slap Boka. Super dan.

3. 8.7.2023, sobota

Spala odlično, danes je dan za rafting po Soči. Končno. Ker je agencija [Aktivni planet](#) cca 400m stran, sva se do nje podala kar peš. Vodiči nam podajo nekaj osnovnih varnostnih napotkov, opremo, in nas s kombiji odpeljejo do izhodišča Srpenica 1. Vodiči na čolnih so bili iz južne Amerike, naš je bil iz Čila, odlični, zelo profesionalni. Ker je pri njih trenutno zima, si kruh služijo v Evropi. Sam rafting je bil top, odličen, zelo varen, vmes smo imeli dva postanka, prvi za skoke v Sočo, drugi za drifting po zadnji strani gumenjaka. Končali pri kampu Trnovo, od koder so nas odpeljali nazaj v Bovec. Naju so odložili kar pri kampu.

Kosilo, zaslužen počitek, nato pa na motor, in v dolino Lepene, najprej na ogled in dogovor v kampu Klin, nato na pohod v [Šunikov vodni gaj](#). Prekrasna narava, tolmini, slapovi, Lepena, Soča. Po vrnitvi še skok do koče Klemena Juga in ogled spodnjega dela velikih korit Soče. Nor dan.

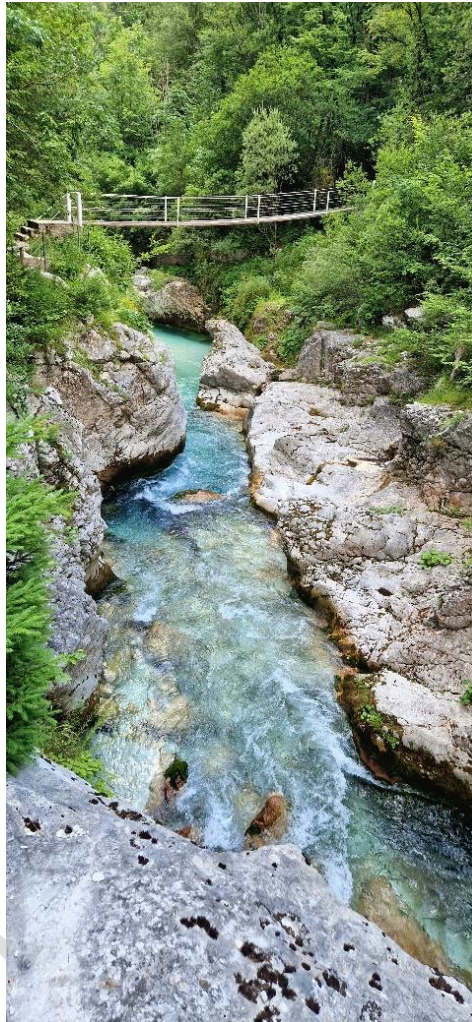

Soča

4. 9.7.2023, nedelja

Zjutraj sva se odločila, da podaljšava še en dan v kampu Polovnik, in si vzameva dan za počitek in kopanje ob Soči. Najprej se odpeljeva do sotočja Soče in Koritnice in tam ugotoviva, da prava sreča, da so vsi ti kampi tukaj bili polni. Namreč, najprej plaža je zelo mala in 'čudna', folka preveč, tako da sva odpravila dalje do plaže pri [Prijon kajak centru](#), našla lep kotiček, se namakala v Soči in sončila. Jasno, da sva se kmalu naveličala lenarit in se prestavila do sotočja Soče in Slatnice, našla lep kotiček in se ohlajala v Soči. Popoldne pa do Trdnjave Kluže in spust do Koritnice pod trdnjavo. Noro, soteska, tolmoni, prekrasne plaže, edino voda je bila zelo mrzla, ocenjeno na cca 10°C. Ker je bil vroč dan je bila vsaka osvežitev dobrodošla.

5. 10.7.2023, ponedeljek

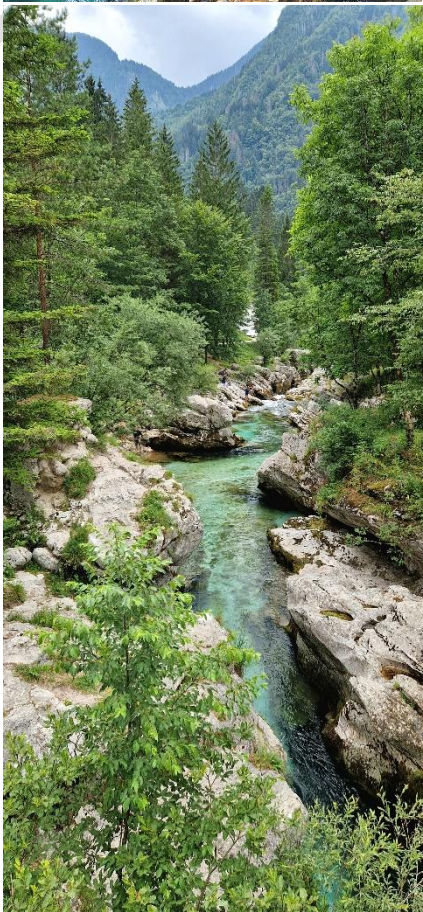
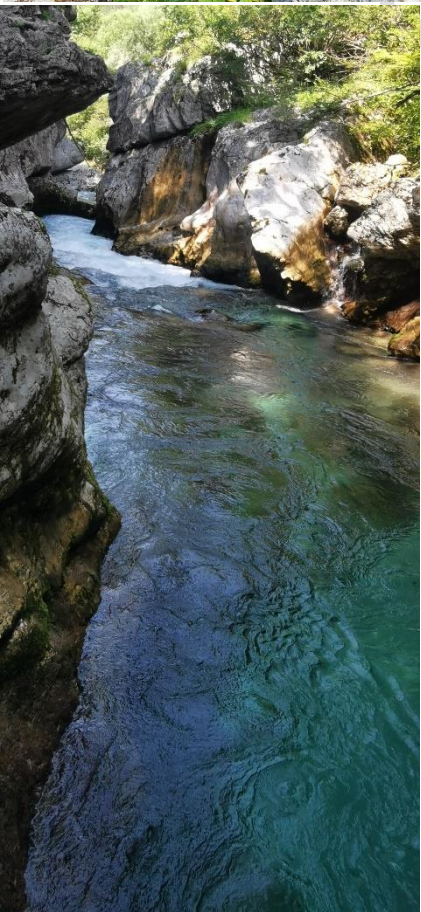
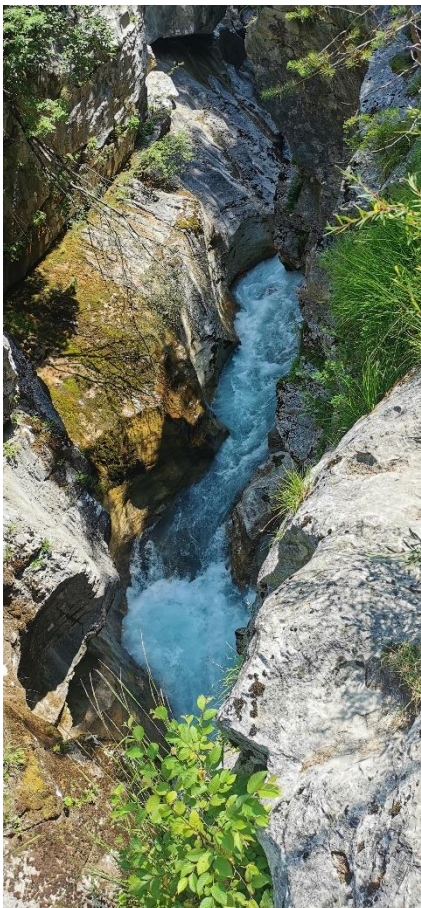
Po zajtrku uredila kamper, se poslovila od kampa Polovnik, in se prestavila v kamp [Klin](#). Kamp nima parcel, zato si vsak sam poišče mesto, ga kmalu našla, ampak Petra nekako ni bila zadovoljna, in poišče boljše, top pozicijo, povsem ob Soči. Parkirava, se razkomotiva, in najprej kakšno uro samo uživava ob avtodому in Soči. Po kosilu pa na pohod ob Soči, mimo 'nikoli žejne vrbe' do mostu preko Soče. Travniki polni cvetja, prekrasna narava, vmes pa še eno čudno privat versko središče.

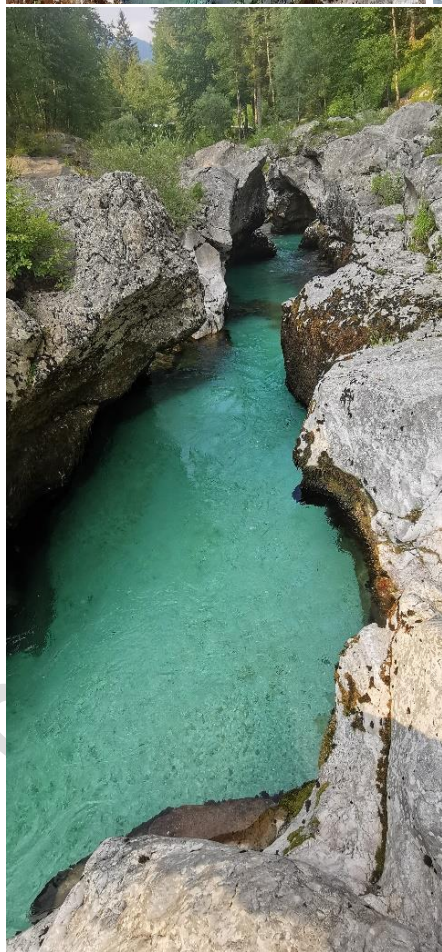
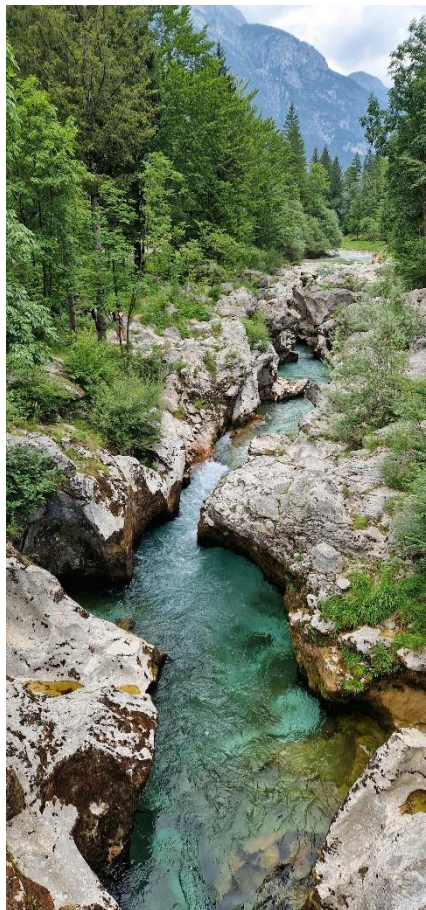

6. 11.7.2023, torek

Danes ima glavno besedo Soča, najprej pohod ob velikih koritih Soče, popoldne pa še mala korita Soče. Ni kaj, Soča je res kraljica med evropskimi rekami, pravi biser, ni čudno da se v to dolino zgrinjajo trume ljudi iz vse Evrope oziroma celega sveta. Tolmuni, slapovi, kanjon, čudovita narava. Pri malih koritih sva v kampu [Jelinc](#) nabavila domač kozji sir, vrhunske kvalitete. Zvečer, ob Soči, in kozarcu odličnega vina zaključila super dan.

7. 12.7.2023, sreda

Danes je bil v planu kanjoning na Fratarici v Logu pod Mangartom, žal pa je že od zjutraj rahlo deževalo, okoli 12 ure v Logu pa intenzivno, tako da kanjoning odpadel. Za krajši čas sva se ustavila na [parkingu 46.40676,13.60458](#) v Logu, nato pa nadaljevala do Rabeljskega jezera. Prispela okoli 13 ure, dež je pojenjal. Parking pred gostilno [Chalet Al Lago 46.4272,13.5673](#) je brezplačen in lahko prespiš, če daš gostincu nekaj zaslužiti, čeprav neke kontrole ni, je pa bilo zvečer cca 20 AD, Ostali parkingi okoli jezera so onemogočeni z ograjami ali pa plačljivi. Pojedla eno klobaso in hamburger, ter spila 2,5 dcl 'penečega' vina. Hrana bolj tako tako, večji katastrofalni, cene normalne. Popoldne sva se odpravila na jezero, Petra s knjigo v roki, jaz pa na sup. Presupam celo jezero in odkrijem na zahodni strani čudovito plažo, s piknik klopami. Ko se vrnem, se peš odpraviva do te plaže, kjer se kopava in sončiva, jezero je čudovito in čisto. Pozno zvečer se vrneva in utrujena zaspiva. Ponoči naju je zbudil zelo močan naliv, strele v daljavi so bile tako intenzivne, da je bilo cca pol ure povsem svetlo. Preživela.

8. 13.7.2023, četrtek

Zjutraj po novicah zveva, da je bilo v severni in zahodni Sloveniji hudo neurje, ki je naredilo veliko škode. Midva razen slabega spanca, nisva imela težav. Po zajtrku se odpraviva na pohod okoli jezera, na severni strani gre povsem ob jezeru, na južni pa malo, cca 150 višincev v hrib. Pot je lepa in nezahtevna, veliko flore, slap, jezero. Po kosilu, se odpraviva naprej po dolini, do slapu [Goriuda 46.3948,13.43527](#). Slap se vidi že iz ceste, zato sva najprej oklevala ali bi sploh šla do njega. Na srečo sva šla. Slap je neverjeten, podoben slapu Peričnik, saj je okoli slapa speljana pot. Če ti je vseeno da boš malo moker, potem kar, jaz sem ostal na razgledišču, Petra pa okoli njega. Zelo pogumno, slap je mogočen in res lep. Na poti navzdol še mimo kaskad in presenečenje je bilo popolno. Pozno zvečer prideva v dolino Colina pod izhodiščem za jezero Volaje in najvišji vrh Karnijskih Alp Coglians. Na mirnem [parkirišču 46.5912,12.8584](#), pod nekdanjim smučiščem in ob žuborčemu potoku zaspala kot dojenčka.

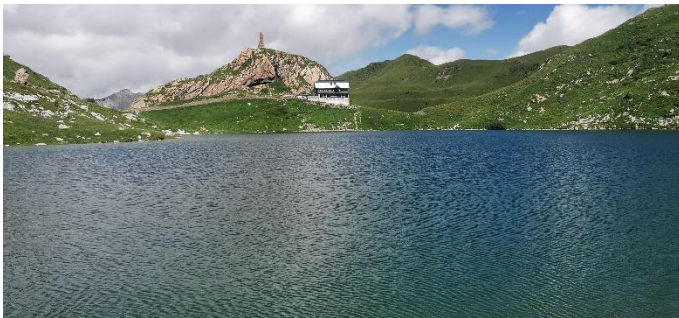
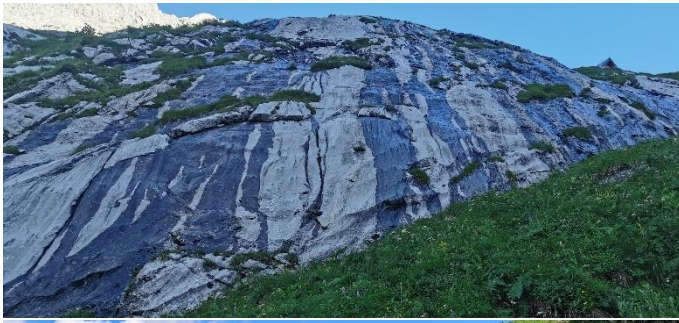
9. 14.7.2023, petek

Danes je plan pohod do Volajskega jezera. Prvotno sem načrtoval tudi vzpon na Coglians po ferati weg26, vendar sem po premisleku ugotovil, da bi me Petra morala pri jezeru čakati vsaj 5 do 6 ur, kar zaplete logistiko, zato sem ta vzpon preložil. Sem ga pa s prijatelji osvojil 24.8.2023, noro dober dan.

Do jezera je cca 850 višincev, po lepi gorski poti, polni favne, divji zajci, svizci, in flore v tisočih barvitih cvetovih. Petra je praktično vsakih 5 minut slikala drugo rožo in bila vsa navdušena. Pogled na jezero iz sedla Volaia je nor, jezero je naravnost čudovito. Cel dan sva prebila na različnih lokacijah ob jezeru, pozno popoldne pa se mimo italijanskih zaprtih koč vrneva v dolino, vmes osveživa v tolmunu, in utrujena po obilni večerji zaspiva.

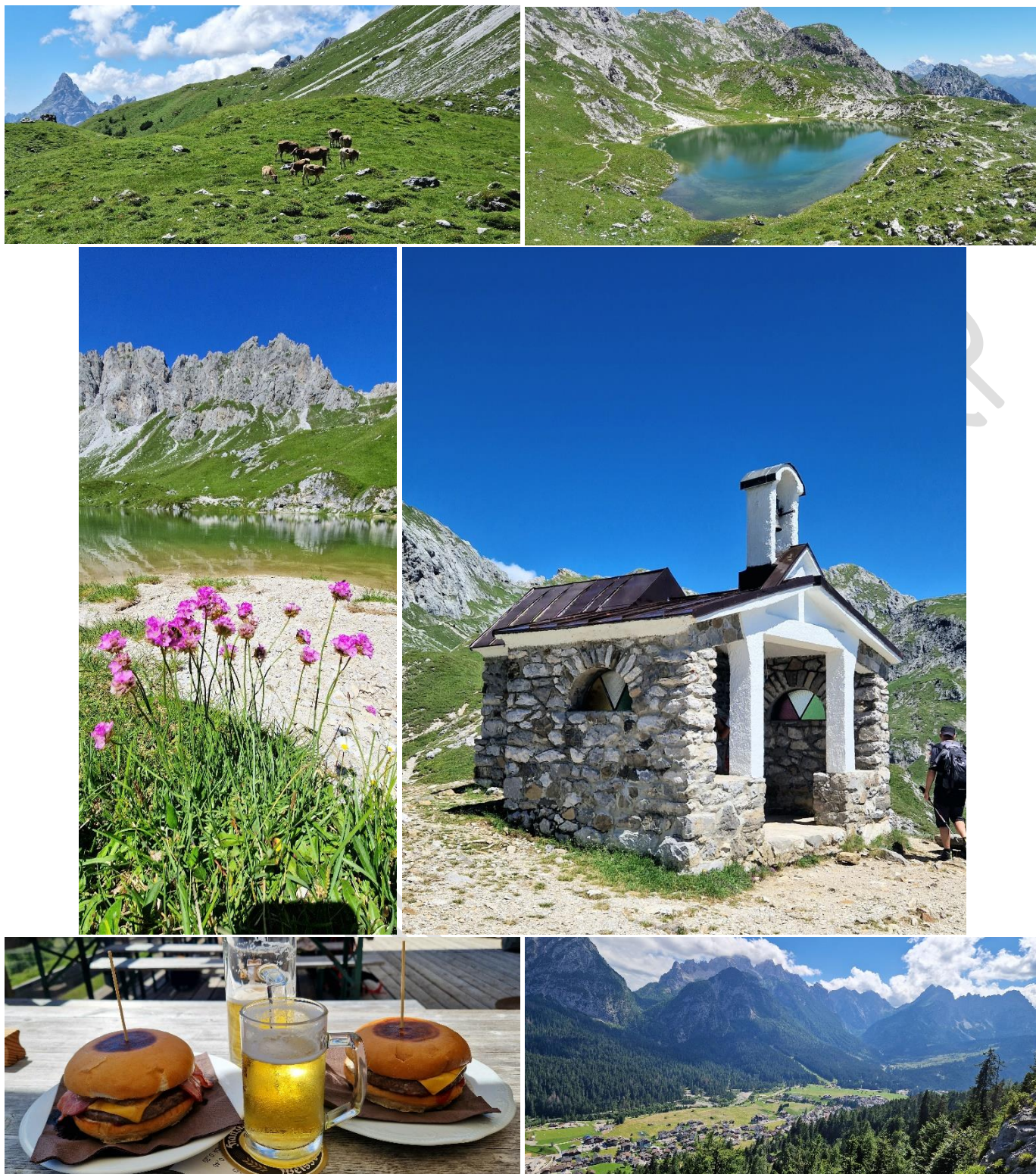

10. 15.7.2023, sobota

Premik Sappado, na [parking 46.5679,12.7003](#) blizu vlečnice Sappada 2000. Parking je tu brezplačen, je pa v Sappadi potrebno paziti, da se AD zgolj parkira, brez odprtih oken, stopnic, ali niveliranja. Lokalni redarji strogo nadzirajo in kaznujejo, vsaj tako sem prebral na P4N. Z vlečnico se odpeljeva do Rifugio 2000, ki je res na 2000 m nadmorske. Današnji cilj je jezero [d'Olbe 46.59641,12.69133](#). Najprej so pa nama mladi zdravniki iz Trsta, ki so imeli terenske vaje, izmerili pritisk in vsebnost kisika na tej višini. Dokaj normalno stanje, zato sva se v sončnem vremenu, pri okoli 27°C podala po travniku navzdol in po razgibani poti, čez potoke in steze, malo navzgor in malo navzdol. Prekrasen pohod, nori razgledi, kar dosti ljudi. Zopet polno flore, raj za Petro. Jezero lepo, polno malih, lačnih in na trenutke že agresivnih ribic. Jezero ima svoj čar in le nekaj sto metrov naprej za gričem še eno, manjše jezero. Na hribu je kapelica, kjer je zanimiv vitraž in od kjer se razprostira pogled na širšo okolico in na koč 2000. Pa pašniki, kjer se pas govedo in staje, ki dajo tej pokrajini še poseben čar. Po vrnitvi, sva si v koči privoščila hamburger in lokalno pivo, bilo je okusno.

Po vrnitvi v dolino, še malo na ogled same vasi, ki je značilna tirolska, balkoni polni rož, nenavadna polkna na oknih in pročelja hiš, lepo, rualno. Plan je bil da prespiva na [PZA 46.56225,12.6798](#), vendar, ko pridem tja me mine. AD zraven AD, kot sardine, zraven ogromnih kupov hlodovine. Ker pa so imeli odprto sanitarno, brezplačno, sem oskrbel AD in gremo dalje. Kasneje sem ugotovil, da je v tej dolini [lep prostor 46.56151,12.68774](#) ob reki, brezplačno, ni prepovedi, je pa treba paziti, da se zgolj parkira. V dolini Valgrande, [na parkingu](#) je že bilo nekaj AD, parking brezplačen, nor pogled na Dolomite. Parkirava v kotu, stole ven, in v senci AD uživava utrujena ob večerji in kozarcu vina. Še en lep dan je za nama.

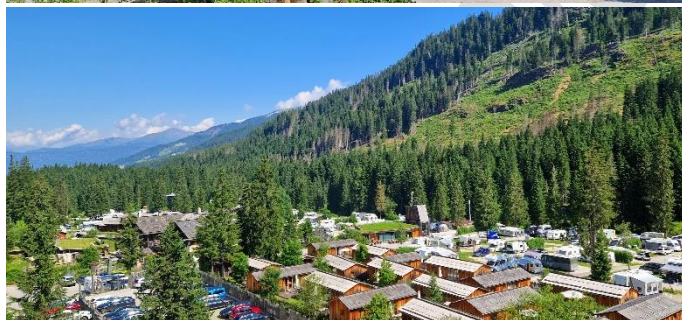
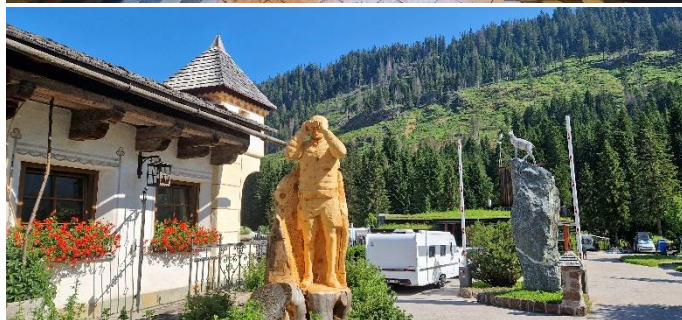

11. 16. 7. 2023, nedelja

Nov potopis in novim dogodivščinam naproti. Danes sva kljub temu, da sem včeraj zamočila glede potopisa vesela, da sva zdrava in da nama je tako lepo. Valgrande termo de Dolomiti in eno redkih brezplačnih parkirišč, z možnostjo kampiranja in piknik prostori na višini 1300m, kar pomeni prijetne temperature in hlad iz gozda. Po zajtrku in kavici zapustila Comelico superiore in nekaj kilometrov stran do [Cascata del Pissandolo 46.65396, 12.44102](#), dvojnega slapa, ki se zdrži v eno in tako mogočno bruha iz skal. Iz province Comelico Superiore nadaljevala do mesta Sexten. Modeno središče, ki ima tako poletni kot tudi zimski turizem. Ustavila v retro stilu urejenem [Sexten kampu](#). Tu sva se razgledala, kamp je zelo lep in čist, temu primerna je tudi cena. Pred kampom je PZA in sanitarna, ki ima prost vstop. Majhen bazen, da danes ne pride v poštev. Mogoče pozimi. Pa sva nadaljevala čez manjši prelaz Monte Croce, na višini 1636 metrim do campu [Olimpic](#), kjer je super izhodišče za jezero Braies. Žal je kamp poln in brez rezervacij ne gre. Odpeljala nekaj kilometrov stran, do jezera Tobiaco in tudi tu je kamp zaseden. Parkirala na makadamskem parkirišču, eazy park, potem pa okoli jezera, z ogromno postanki, z občudovanjem liskinih puhavcev, s posedanjem na plaži,... Tu je supanje prepovedano, lahko bi si izposodila pedolino, a danes ne. Res lepa krožna pot okoli jezera, čez mostičke, pod katerimi žubori vodnata reka Arienza. Nekoč je ogromen

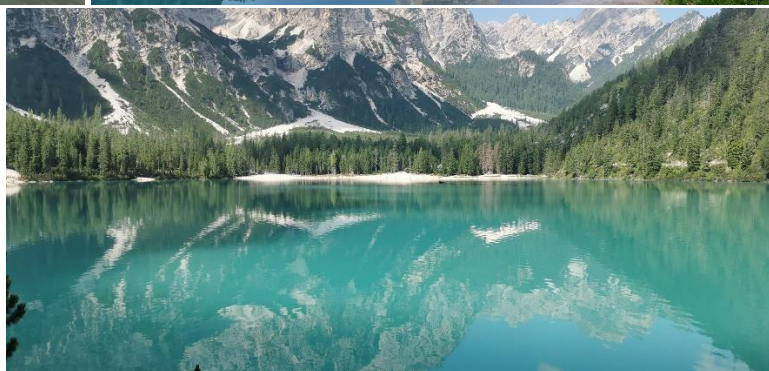
plaz zajezil reko in tako je nastalo današnje jezero Lago di Dobbiaca. Ne da bi vedela, sva v opazovanju narave prehodila 6 kilometrov. Na poti naju je spremljal pomladni rjavček, ki je za nekaj časa obsedel na moji roki. Pošteno lačna sva prispela v avtodom in si pripravila pozno kosilo, ledeno kavo in počitek. Pranje glave, tuširanje, potem pa premik do izhodišča za planoto [Prato Piazza](#), ki je najvišja planota v dolini Braies. No ja, vmes sva iskala rešitve, pa sva se peljala do parkirišča za Braies. Preprosto zaklenejo po 17 uri, pa čeprav sva bila pripravljena plačati drago parkirnino. Večerni sprehod do slapa, igranje remija ob poslušanju šumenja potoka in nočitev v prijetnem hladu gorskega vetra.

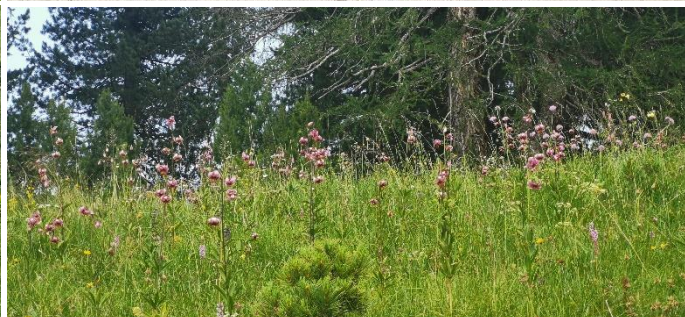

12. 17. 7. 2023, ponedeljek

V prijetnem, svežem in s soncem obsijanem jutru sva se s skuterjem odpeljala 12 kilometrov do parkirišča Braies. Parkirala v družbi motoristov in zato odštela 6 evrov. Jezero je mlečno, turkizno, kjer odsevajo gorski masivi, gozd, čolnarna, cerkvena in pa tisočere glave množice turistov, ki so željne videti biser Dolomitov. Čudovito. Lepo speljana pot okoli jezera, kar precej navzgor in navzdol, z lepimi plažami in tudi kopalci v jezeru, ki ima okoli 18 °C. Za kar solidno ceno, si lahko izposodiš čoln in jezero preveslaš po dolgem in počez. Mi2 pa sva ga raje obkrožila peš in ga občudovala iz različnih zornih kotov. 3,5 kilometra in z veliko postanki, brodenjem po jezeru, malico in kosilom v restavraciji ob jezeru sva porabila polovico dneva. Popoldne pa sva se pred avtodomom, na postajališču, [Ponticello 46.677121, 12.148653](https://www.ponticello.it/) vkrcala na avtobus, ki naju je odpeljal na Prato Piazza. Lepi razgledi na višini 2000 metrov, prijetno sveže in prava uživancija. Sprehodi od kočje Prato Piazza, mimo hotela, ki ima polkna v stilu avstrijske zastave, bazen in spa center, do kočje Ballandro na 2040 metrih višine. Gorski travniki s pisanim cvetjem, gorske kmetije, pašniki in govedo, Croda Rossa, Monte Cristalo in zanimiv obokan masiv z luknjo,... Kot bi hodil po Veeeliki planini, pogledi na pastirske stane in na cvetoče travnike. Res čudovito, nepozabno. Ko naju je shuttle pripeljal do kamperja je bil čas za večerjo, dooolgo tuširanje in iskanje interneta, da sva prišla v stik z najinimi najdražjimi. Tudi danes bova prespala na istem, zelo osvežujočem gorskem počivališču. Današnji dan je bil po mojem okusu, nepozaben, čista desетка.

13. 18. 7. 2023, torek

Obeta se še en sončen dan, čeprav točne napovedi zaradi popolnega informacijskega mrka ne veva. Še pred osmo sva se odpeljala v smeri Brunica do vasice [Platten 46.812410,12.006216](#), kjer me je čakalo presenečenje. Parkirala na urejenem in plačljivem parkirišču 5€, potem pa skozi gozd ob tematski učni poti, ki raziskuje kamnine in nastanek fascinantnih zemeljskih piramid [Erdpyramiden](#). Res pravo presenečenje in lep sprehod ob jutranjih še zelo svežih temperaturah. Ob poti sva se najedla borovnic in nazaj grede uživala na ogromnih lesenih počivalnikih. Po prehojenih 4 kilometrih in 100 višincev sva prišla v že ogreti avtodom, zato sva pod klimo nadaljevala iz višine 1500 na višino 1000 m do San Lorenza di Sebato. Tu sva oskrbela avtodom, ga napolnila z gorivom, v Sparu pa dopolnila zaloge v hladilniku. Camp v mestu, ki ima mini živalski vrt je žal zaseden, zato sva nadaljevala mimo PZA v [Odini](#), 35€/24ur, parcela 20. Res lepo počivališče, na hribčku, s pogledom na modena smučišča in sam center mesta, z lepo urejenimi sanitarijami. Pa sva se hitro spakirala, za kosilo ocvrte rakce, paradižnikovo in kumarično solato, francoski kruh, sladoled, ledena kava in napolitanke. Njami. Oprala nekaj cunj, ki jih bova potrebovala v naslednjih dneh in načrtovala za naprej. S severa se je nebo stemnilo in v nekaj minutah pridivjala nora nevihta. Vse je začelo prevračati, komaj sva vse pospravila, zdelo se mi je, da me bo odpihnilo. Mokra kot miš sva zaprta v avtodomu čakala na konec. Ni bila takšna napoved, sreča je bila na najini strani. Zjasnilo se je čez kakšni dve uri, temperatura se iz 31°C spustila na svežih 15°C, vmes pa sva gledala kronometer in navijala za Tadeja Pogačarja. Poznopopoldanski sprehod je prinesel same presežke. Najprej ob poti proti jezeru [Lech da Sompunt 46.596162,11.894628](#), zagledala jelenjad. Ogromni samci so se bohotili s svojim rogovjem, košute pa so uživale v slastni sočni večerji, saj je bila trava kar dobro namočena. Naprej po cesti in skozi gozd v hrib, kjer so vlečnice že pripravljene za zimski čas. Na vrhu je koča oziroma hotel, ki je v jezeru, kar je res nenavadno. Čudovito, račke labodi, odsev v jezeru... Sprehod okoli jezera, potem pa nazaj na PZA in nočitev.

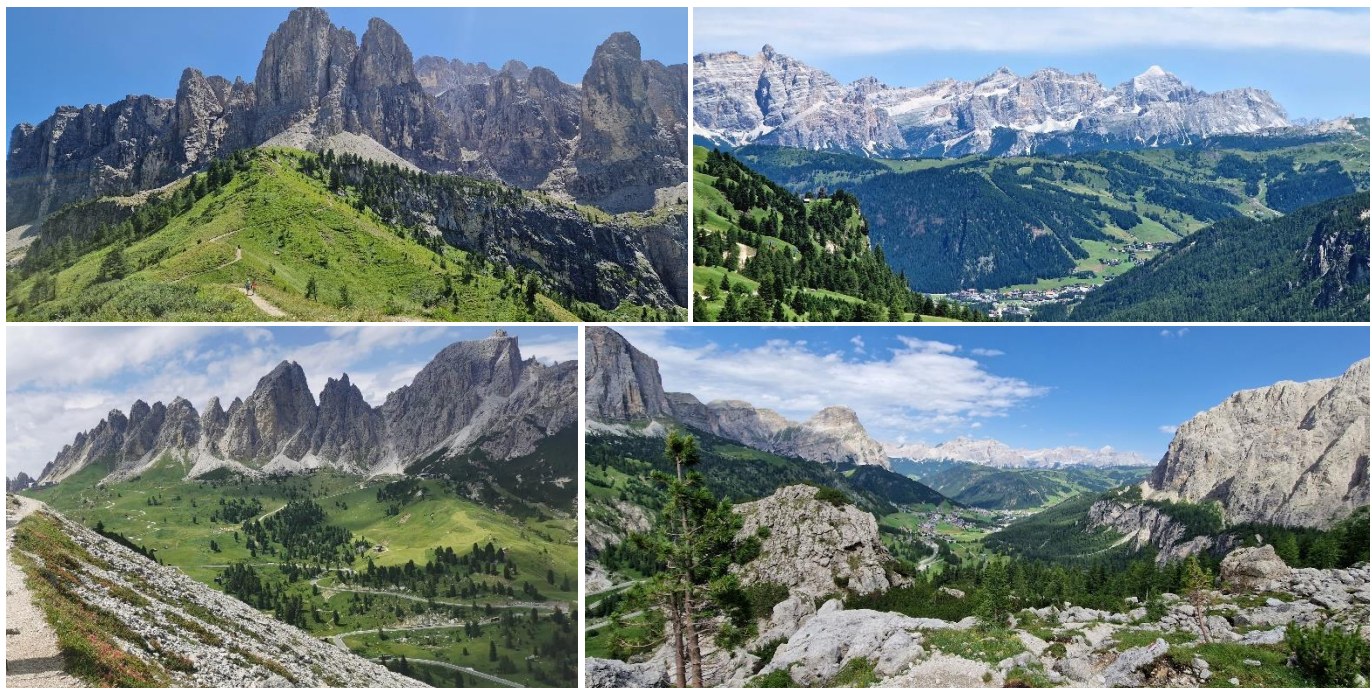

14. 19. 7. 2023, sredo

Jeee, sončno jutro je kot nalašč, da se posušijo vse stvari, ki jih je včeraj namočila nevihta. Okoli desete sva zapustila modeno smučarsko središče Alta Badia in se povzpela na Passo Gardena, na 2136 metrih. Parkirala na makadamskem izhodišču za ferato [Via Ferrata Brigata Tridentina](#). Čez tri tedne se je na to parkirišče usul velik plaz kamenja in poškodoval nekaj avtodomov in avtov. Nabasala nahrbtnike in jo mahnila po melišču v smeri [Lago Pissadu 46.53498, 11.821734](#). Po nekaj 100 metrih je začelo rahlo škropiti. Napoved je bila rahel dež, ko pa sva pogledala v nebo, se nama je približeval črn, nevihtni oblak. Ni bilo potrebno besed, s hitrimi koraki sva jo ucvrla v avtodom. Razbesnela se je močna nevihta z orkanskim vetrom, mi2 pa na srečo na varnem v avtodomu. Napoved za danes se je spremenila in ves dan napovedujejo dež. Po kakšni uri se je razjasnilo, posijalo je žgoče sonce. Velja izkoristiti dan, zato sva se odločila, da se sprehodiva med travniki do vrha prelaza. Lepi razgledi, zopet cvetoči travniki, na vrhu pa kočje hoteli, cerkva, ... Lepo. Energijo nadoknadila s čokolado, potem pa sva nadaljevala v hrib, kjer se odpirajo pogledi na vse strani. Po ozki poti, ki je bila na trenutke ena sama luža, po skalah in melišču, od kjer so gorski masivi skoraj na dlani. No, saj sva se povzpela na več kot 2100 metrov, kar se je poznalo v preznojeni majici. Prečila plazišče, šla mimo poti, ki se nadaljuje proti jezeru Pissadu in kjer je v nadaljevanju tudi izhodišče za ferato. Bilo je kar nekaj adrenalina z moje strani, tako da sva okoli pol pete zaključila krog. Pogledi v nebo in zopet najprej škropljenje, potem pa spet nevihta. Res sreča, v pravem trenutku prišla v camper. Tuširanje, pozno kosilo, počitek in premik do postajališča za avtodome, [Piz Sella](#) v dolini Gardene. Ker je spet začelo deževati, sva večer zaključila ob remiju in gledanju filma.

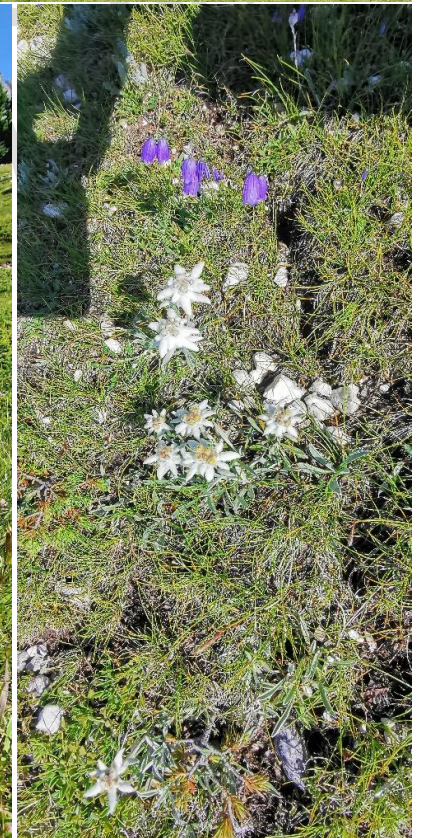

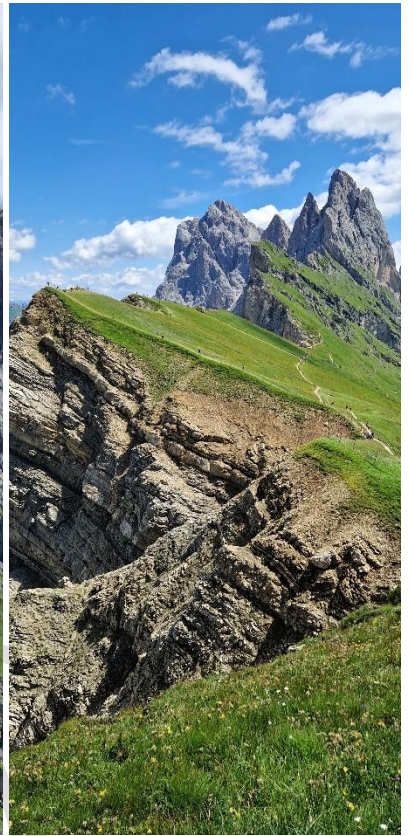
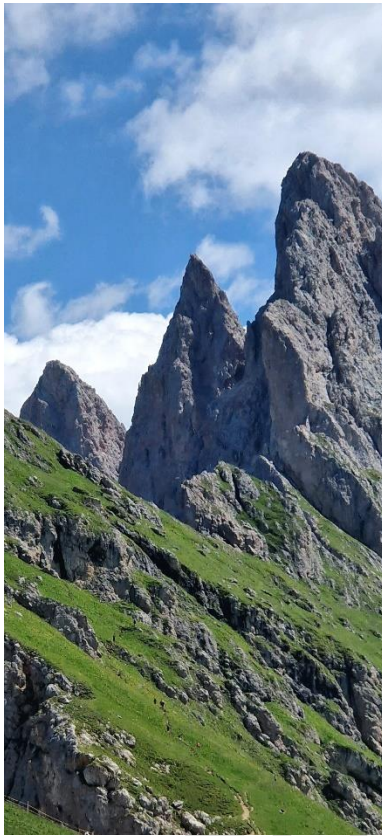

20. 7. 2023, četrtek

Zbudila sva se v hladno jutro, pri 9°C. S prvimi sončnimi žarki, se je začelo počasi ogrevati. Ker so popoldne napovedane nevihte, sva že okoli osmih sedla na skuter in se odpeljala v naslednjo dolino, ki je le šest kilometrov stran od Piz Selle v Val Gardeni. Današnji cilj je planina Seceda. Skuter parkirala pred vlečnico Col Raiser, potem pa sva se v tako imenovani jajčki povzpela na Piz Sella na 2153 metrih. Čudovita planina obkrožena z masivi, s širnimi cvetočimi travniki, kjer je na stotine planik, klinčkov, arnike, hiacint, pa še ostalih živobarvnih cvetov, ki dajejo pokrajini čaroben videz. Z vsakim korakom se pokaže nova scena, najprej sva se povzpela na [Unescovo razgledno točko Dolomitov](#), potem pa naprej na Seceda hute, ki se razprostira na 2518 metrih nadmorske višine. Vau, noro, pogled na Mittag Scharte, ki je na eni strani odrezana skala, na drugi strani pa poraščena s sočnato, zeleno travnato površino na dolgem grebenu. Na vrhu je prikaz vseh masivov v Dolomitih in nakazane smeri, tu je tudi sedežnica, ki obratuje vse leto. Širni travniki se spremenijo v smučarske proge, ki so obdane s številnimi kočami, ki ponujajo različne domače kulinarčne dobrote. Tudi midva sva se ustavila na eni od njih in si privoščila izvrsten tirolski golaž, s cmoki in zelnato solato. Njami. Polna lepih trenutkov in doživetij sva se z gondolo vrnila v dolino, potem pa na skuter in do avtodoma. Premik čez dva prelaza, čez Passo Sella na 2180 metrih, kjer pa se pogledi odpirajo na Piz Boe in Passo Fedaia na 2057 metrih. Pošteno utrujena parkirala nad jezerom [Fedai](#) in pod Marmolado. Danes sva prehodila okoli 10 kilometrov in naredila 700 višincev, kar pa ni zanemarljivo. Nori pogledi na jezero in ledenik, ki se je že ovijal v meglice. Nazdravila današnjemu dnevu in uživala v pogledih na jezero in ledenik. Še en dan, ki si ga bova zagotovo zapomnila za vedno.

15. 21. 7. 2023, petek

Primerno hladno jutro, saj sva na višini 2100 metrov. Termometer kaže 10°C. Zajtrk v camperju, ko pa se pokaže sonček, pa na ležalnike in meditacijo ob res nepozabnih pogledih. V jezeru odsev brane in galerij, Marmolada pa zavita v meglice, ki iz minute v minuto postajajo gostejše. Okoli desete sva se poslovila od Marmolade in jezera Fedaija, skozi galerije in prelaz Fedaija, do [Malga Ciapela 46.42730,11.91118](#), parkirišča za gondolo, ki te lahko odpelje na Punta Rocca 3310 metrov ali do Terrazza Panoramica na 3265 nadmorske višine. Žal danes gondola ne vozi, ker spletne kamere kažejo na slabo vreme. Dež, veter, megla,... Na spodnji strani parkirišča je travnik, kjer se pase ogromna čreda oslov, mul, mezgov in konjev. Zanimivo in vredno ogleda. Pa je začelo škropiti tudi v dolini, zato sva nadaljevala do idiličnega mesteca Serrai di Sottoguda. Parkirala na brezplačnem mestnem [parkirišču](#) in si imela namen ogledati sotesko [Serrai di Sottoguda](#). Žal je leta 2019 neurje tako močno poškodovalo sotesko, da bo zaprta do naslednjega leta. Pod dežnikom sprehod po mestu, ki ima kovaško dušo. Ferri Battuti ima obrt izdelovanja kovaških izdelkov že več generacij, kar se kaže po celotnem mestu. Dež je prešel v naliv zato sva pohitela v avtodom, kjer sva pojedla kosilo. Pozno popoldne pa naprej do Alleghe. [Parkirišče](#) za avtodome, tik ob jezeru je danes brezplačno. Seveda nisva bila sama, pestra družina tako tujcev kot tudi Slovencev. Posijalo je sonce, nebo je bilo brez oblaka. Temperature pa so narasle iz 15 na 25°C. Prijal je sprehod okoli jezera, mimo mesta, številnih hotelov, trgovinic, panoramskih razgledišč, z mnogimi postanki. Jezero Alleghe je pregradno jezero, njegov vodostaj se uporablja za delovanje hidroelektrarne. Jezero je nastalo zaradi zemeljskega plazu pred skoraj tristo leti, ko je plaz zaprl tok potoka Cordovole. Ob jezeru je kar nekaj prestižnih vil, zanimiva pa je hiša, grajena na ogromni skali, tako da ima balkon tako rekoč nad jezerom. Prijeten sprehod okoli jezera s prehojenimi približno 5 kilometri. V avtodomu še večerja, urejanje slik in nočitev tik ob jezeru. Kljub dežju sva dan maksimalno izkoristila.

16. 22. 7. 2023, sobota

Še eno sveže, sončno jutro pred jezerom Alleghe. Danes prekinjava popotovanje po Dolomitih in greva h mladičem. Oblaki in vrhovi zaviti v meglice so napovedovali dež, zato sva naredila le krajši sprehod ob jezeru, potem pa nadaljevala v smeri Belluna. Lago di Croce je bil najin naslednji postanek za malico in sprehod ob jezeru. [Parkirala 46.11916, 12.35022](#) ob kampu na asfaltiranem plačljivem parkirišču, 3€/uro. Temperature so opravičeno nižinske, tako ozračja, kot mlačnega jezera, kjer je mogoče izvajati vse vodne športe. Jutri bo tu triatlon in je že danes vse pripravljeno. Del poti ob jezeru sva prehodila, zanimive so bile vrbe, ki so rasle kar nekaj metrov od obale, v jezeru. Postalo je soparno in ker nisva vajena takšnih temperatur okoli 27°C, sva nadaljevala po lokalni cesti, v smeri Gorice. Postanek za kosilo v Palmanovi, kjer sva v Šparu nabavila pečena kurja stegna, paradižnik, francoska,... Njami. Nadaljevala nekaj kilometrov naprej, kjer sva se ustavila v Dechatlonu, potem pa do Črnega Vrha. Tu sva skuter zamenjala za kolesa in ostalo robo mladičev, spregovorila nekaj besed z Mirico, potem pa naprej do Ankarana, k Miri in Alešu. Pozno zvečer na nočitev v Koper pred pza. Današnji dan je bil zelo naporen in uspešen.

17. 23. 7. 2023, nedelja

V camp Porto Sole, na parcelo 220, ki je v bližini mobilne hiške mladičev. Za en dan kampa odštela nekaj centov manj kot 80 evrov, a druge možnosti ni bilo, saj so temperature okoli 30°C. Kopanje, supanje, piknik, kolesarjenje, ... Skratka dedi in babi usluge, tako da sva se v zadnjih minutah istega dne zelo utrujena zgrudila v posteljo.

18. 24. 7. 2023, ponedeljek

Danes sta naju zbudila Auria in Ronan, ki sta naju prišla povabit na zajtrk že okoli pol osmih. Potem pa spet kopanje, druženje, kosilo in pozno popoldne proti domu, kamor sva prijetno utrujena pripeljala ob sončnem zahodu.

Plan poti [Soča in Dolomiti](#)

Koordinate: [PZA Caravaning](#), [CamperContact](#), [Parking4Night](#), [Avtokampi](#)

Pisala Petra, dopolnil Mirko